

Cameroun

Volontører starter
gadebørnsprojekt

Side 6

Okkultisme
blandt børn
og unge

Side 4

Målet er fredelig sameksistens

I november fejrede PROCMURA (samtaleforum for kristne og muslimske relationer i Afrika) 50 års jubilæum. PROCMURA blev stiftet i 1959 i erkendelse af, at de to store missionerende religioner, kristendom og islam, gav anledning til konfrontationer og ufred i Afrika.

Hvad der tidligere delvist var en regional afrikansk virkelighed er siden blevet en global virkelighed. Hver dag hører vi om konfrontationer mellem kristne og muslimer. For verdenssamfundet, nationer, byer og boligområder i f.eks. København, Århus, Odense m.fl. er sameksistens en nødvendighed, og fredelig sameksistens er klart at foretrække frem for vold.

Mission Afrika har i en årrække støttet PROCMURA, fordi vi har brug for inspiration til fremme af fredelig sameksistens i Afrika, hvor alle vore partnere dagligt står i et hektisk religionsmøde. PROCMURA er kendt for teologisk faglighed, samt læring og implementering af faglige arbejdsmetoder, når det gælder mødet mellem muslimer og kristne. Det er til stor inspiration og vil også være det, når Mission Afrika forhåbentlig i 2010 genbesætter stillingen som "islamkonsulent" – tidligere konsulent i KIVIK.

Vores mission er på fredelig vis at være i dialog med vore medmennesker, så vi som redskaber i Guds mission kan føre dem til Gud og inspirere dem til fredelig sameksistens og omsorg for næsten.

Kristian R. Skovmose
Generalsekretær

En vigtig stangmaske

- Jeg kan ikke finde ud af det. Jeg ved ikke, hvordan man hækler.

Jikoliya så meget bestemt på Ingelise Benner, som var i gang med en håndarbejdstime. Jikoliya var vred, frustreret og ked af det, fordi hun ikke kunne hække stangmasker.

- Jeg fandt noget andet garn frem og gav mig til at lære hende at hække stangmasker. Men det var svært at koncentrere sig, da de andre også havde brug for hjælp, fortæller Ingelise Benner, som er udsendt til Jos, Nigeria.

Ingelise inviterede Jikoliya hjem til sig for at lære at hække.

- Jeg vidste, at Jikoliya havde lært at hække stangmasker, da det første arbejde, de lavede, var en lille strikket babybluse, hvor de hæklede stangmasker rundt i halsen. Hun fortalte mig, at der var en anden, der havde gjort det for hende. Det havde hun bare "glemt" at fortælle mig. Men hun ville meget gerne lære det. Hjemme i privaten lærte hun i løbet af 20 minutter at hække stangmasker, og det var en meget stolt Jikoliya, der gik hjem igen.

Det fik mig til at tænke: Hvad betyder en stangmaske?

For Jikoliya betød den meget. Jeg er glad for, at Gud hørte min bøn, om at gøre det rigtige, da Jikoliya blev vred. Faktisk har Gud omsorg for os og bekymrer sig også om en stangmaske.

Ingelise Benner har håndarbejde med kvindesklassen på præsteseminariet i Bukuru.

Kirken vokser i Kirho

Kirho er en lille landsby i Kontagoraområdet i Nigeria, hvor menigheden er vokset med fire mænd på et par måneder. Missionærparret Inger og Poul Martin Nielsen har været i Kirho til møde. Inger fortæller:

- Gudstjenesten skal være kl. 8, men inden er der gang i bogsalg og besøg hos høvdingen. Trommelyde og sang proklamerer, at evangelisterne og præsterne er på vej. Fra et sted i landsbyen kommer de gående, og kvinderne modtager dem og går foran hen til kirken. At se evangelisterne og præsterne komme i dette følge, klædt i deres hvide dragter er et særligt syn. Omgivelserne ser måske fattige og sølle ud, kirken er lille og lerklinet, men disse mennesker bærer deres kald med en værdighed, som er en domkirke værd.

Formand: Sognepræst Thomas Hansen
Generalsekretær: Kristian R. Skovmose, tlf. 2346 8692
Landssekretær: Karl Georg Pedersen, tlf. 5129 6320
Redaktion: Bjarke Nygaard Løvind og Mette Swartz
Layout: Orla F. Møller, Ydre Missions Hus
Tryk: Handy Print, Skive
Oplag: 9.000. Næste nr. udkommer i uge 7
Fotos: Hvor intet andet er anført, er fotos taget af Mission Afrikas medarbejdere.
Forsidefoto: Tidligere gadedrenge i Jos.
Foto: Lisa Clarke

Mission
AFRIKA

Mission Afrika, Folkekirkelig Mission i Afrika, er et dansk missionselskab, stiftet i 1911.

Motto:
"Trofast er han, som kalder jer, han vil også gøre det."
ISSN 0907 607

Udgiver: Mission Afrika • Nørregade 14 • 6070 Christiansfeld • tlf.: 7456 2233 • Fax: 7456 1334
Mail: ma@missionafrika.dk • www.missionafrika.dk
Giro: 640 7293 • **Bank:** Reg. nr. 9743 konto 640 7293

Mission er populært i folkekirken

Menigheder i flere provstier er aktivt gået ind i et samarbejdsprojekt med Kristi Lutherske Kirke i Nigeria. Projektet er blevet så populært, at flere og flere menigheder går med i det, og den første 50+ besøgsrejse blev gennemført i efteråret 2009.

Kirke til kirke-projektet, som er etableret af Mission Afrika, breder sig nu til flere menigheder.

Det startede i januar 2009 som et fire-årigt projekt i Herning Nordre og Søndre Provsti, men har nu også bredt sig til Ikast - Brande Provsti. I alt har 60 folkekirkemenigheder mulighed for at koble sig på projektet. Indtil nu er 15 menigheder tilmeldt, og flere er på vej. Målet for projektperioden er, at 80 procent af menighederne i stiftet på en eller anden måde skal være aktive i Kirke til kirke-projektet.

Tirsdag den 2. marts 2010 bliver der holdt en inspirationsaften i Kirkeladen i Gjel-lerup kl. 19.30, hvor Mission Afrika vil give

konkrete ideer til, hvordan menigheder kan sætte mission på dagsordenen og indsamle penge til de fire udvalgte projekter i Nigeria: En håndværkerskole, hvor 30 unge får en uddannelse som tømrer, snedker eller mekaniker, et skoleprojekt, hvor børn får en bærbar computer, så de selv er i stand til at gå på opdagelse i en verden fuld af viden og oplevelser, et sundhedsprojekt og som det sidste kan man støtte nigerianske missionærer, som kirken i Nigeria sender ud i nye områder.

Det er ikke kun menigheden, der kan blive aktiv i projekterne. Enkelte personer kan også melde sig og støtte et af de fire indsamlingsprojekter. Der er produceret et postkort, der fortæller om projekterne, og hvordan man støtter dem.

Kortene kan f. eks. lægges frem i våbenhuset. Der er også mulighed for at rejse ud og lave et stykke praktisk arbejde sammen med afrikanerne. Næste rejse er planlagt til november 2010, hvor der bl.a. skal bygges nyt kvindehus og laves sundhedsforebyggende

undervisning, men opgaverne planlægges ud fra de kompetencer, deltagerne har.

De første relationer blev skabt, da pastor Penuel Dalatu og hans kone Rebecca fra Nigeria i september 2009 var på besøg hos nogle af menighederne i Danmark. Kontakten blev udbygget yderligere, da 10 personer fra Herning var på besøg i Nigeria på compounden Mbamba i november 2009. Gruppen var bl.a. af sted for at hjælpe med at bygge et hus, undervise i sundhed, oprette en systue og undervise i IT på kirkens præsteskole. De to provstivointører Mike Hussak Knudsen og Johannes Vestergaard har desuden været på et tre måneders ophold i Nigeria og rejser nu rundt i menighederne i stiftet for at fortælle om deres oplevelser og engagere endnu flere menigheder i Kirke til kirke-projektet.

I efteråret 2009 var 10 danskere i Nigeria, hvor de bl.a. oprettede en systue. Ved symaskinen Olga Hansen og stående til højre Jytte Rask.

Okkultisme blandt børn og unge

Andy blev truet ind i en kult

De fleste i Nigeria bekender sig enten til islam eller kristendommen, men der praktiseres også meget okkultisme. Blandt de tidligere gadebørn på Gidan Bege og Transition House er der ofte beretninger om børn og okkultisme.

Flere af drengene på Transition House, hjem for gadebørn i Jos, har været involveret i okkultisme, men er nu genforenet med deres familie efter at være blevet sat fri fra det okkulte i kraft af deres kristne tro. Deres familie og lokalsamfund har set forandringen i drengenes liv, og derfor har genforeningen kunnet lade sig gøre.

Spiste menneskeblod og -kød

Andy bor på Transition House, og han har tidligere været involveret i en okkult gruppe. Han vil gerne fortælle om det, men man mærker også, at han er bange.

- Da jeg var syv år, var der en kvinde, der gav mig noget mad. Den samme nat kom hun til mig i en drøm. Hun sagde, at jeg skulle betale hende for den mad, jeg havde spist. Jeg vågnede og fortalte min bedstemor, hvad der var sket. Vi bad sammen og lod sagen ligge til næste morgen. Næste dag gik Andys far hen til kvindens hus. Han jagede hende, fangede og bandt hende til et træ. Hun nægtede alt.
- Min far sagde derfor til mig: Hvis du dræber nogen i familien, vil du selv blive dræbt.

Kvinden kom igen til Andy i en drøm, hvor hun sagde, at han skulle gå med til et møde. Det ville Andy ikke.

- Hun sagde til mig, at hvis ikke jeg kom med, ville hun dræbe mig den samme nat. Jeg tog så med til mødet, hvor jeg blev introduceret til den hemmelige kult. Næste morgen tog Andy og hans familie hen til en præst, hvor de bad sammen.

Det er stærke sager, når der bliver talt om de hemmelige selskaber i Afrika. I Vesten er vi nok tilbøjelige til at stille spørgsmål ved de okkulte fænomener, men de kan ikke tilbagevises. I Afrika er frygten for fænomenet meget udbredt, og det er almindeligt at antage, at dødsfald og sygdom i mange tilfælde er resultatet af hemmelige selskabers aktivitet.

Der er imidlertid god grund til at takke og prise Gud for de mange vidnesbyrd om udfrielse fra det okkulte. Hvis ikke der var mulighed for brud med det onde ved troen på Jesus, ville det se mørkt ud for mange børn, der har været fanget i ondskab.

Kvinden kom dog igen til Andy i en drøm, og han tog igen med til et møde i det hemmelige selskab, hvor der var ca. 30 mennesker til stede.
- Jeg skulle spise kød og blod fra mennesker, som hun havde slået ihjel. Hun sagde, at jeg skulle komme med min bror. Næste dag blev broderen syg, og to måneder efter blev moderen syg. Begge døde efter seks måneder.

Herefter har Andy ikke meget lyst til at fortælle videre om sine oplevelser. Han siger dog, at han også dræbte to andre børn. Efter Andys involvering i det hemmelige selskab begyndte både familien og lokalsamfundet at frygte ham. Nogle ønskede at dræbe ham.
Lederen på Transition House mener, at Andy var befriet for sin okkulte tilknytning, da han blev bragt til Gidan Bege, som er et indslusningssted i gadebørnsarbejdet. Efter at Andy havde tilbragt en tid på Gidan Bege, blev han flyttet ud til et center i landsbyen Gyero. Der var imidlertid mennesker, der kendte ham og frygtede ham. Derfor blev Andy flyttet tilbage til Transition House.

Noel blev forbandet

Appelsinsælgeren sendte forbandelse over Noel

Noel, der er 18 år, blev ufrivilligt offer for det okkulte, da en pige, der solgte appelsiner til ham, sendte forbandelse over ham.

Da Noel var 10 år, købte han en dag appelsiner af en pige, der solgte dem på gaden. Med et særligt håndtegn forbandede hun Noel, som blev vred, og det udviklede sig til håndgemæng mellem ham og pigen. Noel skubbede til hende, og hun faldt og slog hul på knæet. Pigen, der hed Sandra, truede nu Noel og sagde, at han ville komme til at betale for det. Samme aften var Noel uden for huset, og han mødte Sandra. Hun sagde, at han skulle give hende, hvad hun bad om, og så skar hun ham i panden med en kniv. Noel løb ind i huset og fortalte sin mor, hvad der var sket. Moderen bragte Noel hen til bedsteforældrene, og de bad for ham og hans sjæl, som nu befandt sig i selskab med Sandra.

Børnene fra det hemmelige selskab forlangte, at Noel skulle bringe en forælder til dem som offer. Børnene bandt Noel til en stol, og

han fik bundet noget om halsen, som bevirkede, at han blev syg. Han havde herefter ondt i halsen og følte den sammensnøret, så han havde svært ved at spise.
Da Noel senere fortalte sin mor, hvad der var sket, aftalte de, at han skulle vække hende, hvis han igen blev fjernet ud af sit legeme for at være sammen med det hemmelige selskab. Da det skete, tilkaldte hans mor sine forældre, og de bad for Noel.

Moderen var ved at uddanne sig inden for politiet, og hun blev nødt til at efterlade Noel hos sine forældre. Det blev imidlertid så slemt med Noel, at han måtte på hospitalet på grund af smerterne i halsen. I den måned, hvor Noel var syg, blev han hver nat taget ud af legemet for at mødes med det hemmelige selskab. Noels bedsteforældre fattede ikke, hvad der skete. På et tidspunkt tilkaldte de en præst, som bad for Noel og tog autoritet over de okkulte kræfter.

En måned efter Noels første møde med Sandra kom hun sammen med tre andre, i almindelig fysisk tilstand til Noels hus.

Børnene fortalte Noels bedstemor, at de ville befri Noel fra noget gummibånd, som de havde bundet om hans hals. Der var ikke noget at se, men de foretog nogle bevægelser, som om de løste noget om halsen på ham. Sandra sagde endvidere, at de ikke kunne bruge Noels blod, for det smagte bittert. Efter dette blev Noel rask og kunne spise og drikke som før.

Noel fortæller, at han efter denne ubehagelige oplevelse blev meget ivrig efter at søge Kristus og også begyndte at komme i kirke.

Volontører sætter skub i nyt gadebørnsprojekt

Det var sikkert ikke med forventninger om at starte et nyt projekt, de to volontører Mette Spanggaard Christensen og Karin Søgaard tog til Cameroun fra september til december sidste år.

De var taget til Garoua-området i Cameroun for at undervise i engelsk og danne netværk med de studerende på College Protestant du Nord og lave lidt gadebørnsarbejde. Men det var de mange gadebørn, som kom til at fylde meget.

- Børn ender på gaden når familien ikke har råd eller plads til dem, fortæller Mette og Karin.

Sammen samlede Mette og Karin ind, så børnene fik mad og hjælp, og deres hjem blev hurtigt omdrejningspunkt for et hjælpeprojekt for børnene. Sammen med kirken i Cameroun og Mission Afrika er der ved at blive lavet en handlingsplan for arbejdet.

Mette Spanggaard Christensen og Karin Søgaard fortæller, at de er indstillet på at holde kontakten med Cameroun og hjælpe med fortsat at samle penge ind. De håber begge på et gensyn med børnene i efteråret 2010.

Mette, der er provstivolontør for Vesthimmerlands provsti, turnerer i provstiet fra januar til april, og Karin begynder på Diakonhøjskolen i Aarhus til februar.

Mette Spanggaard Christensen (siddende til venstre) og Karin Søgaard (stående i baggrunden) sammen med gadedrengene og kirkepræsidenten Robert Goyek. I fællesskab har de lavet et banner, som skal hænge i kirken og minde menigheden om gadebørnene.

Tanker til tro

Gud er ikke et eller andet sted deroppe, uberørt af verdens gang. Han lader ikke verden sejle sin egen sø. Han ser vores nød. Og han bevæges og bevæger sig blandt de mennesker og i den verden, han har skabt, og som han elsker. Gud er levende og handlende, altid på færde, for det er hans inderste væsen at være med os mennesker.

Det er den tillid, vi må have til ham.

Sognepræst
Kirsten Münster

Missionærer til fælles samling

Missionærerne i Nigeria var samlet til det årlige missionærtræf 14. – 16. oktober på gæstehjemmet Miango nær Jos. - Vi havde to gode dage, hvor alvor og leg blev delt på en fin måde, fortæller missionssekretær Aage Ernstsens. Missionærtræffet var inddelt på følgende måde: 1. bibeltimer og refleksioner, 2. en social del med leg, 3. et forretningsmøde, som er missionærernes mulighed for i fællesskab at henvende sig til Mission Afrikas ledelse.

Missionærtræf i Miango

Missionærer og volontører holdt sammen med missionssekretær Aage Ernstsens (forrest i midten) missionærtræf i Miango i oktober.

25 års jubilæum

Bodil Haunstrup kan her i januar 2010 fejre 25 års jubilæum som medarbejder i Mission Afrika. Bodil blev i 1985 ansat som sekretær for daværende generalsekretær (hendes mand) Gunnar Haunstrup. I dag arbejder Bodil i Mission Afrikas informationsafdeling, hvor hun bl.a. er med til at producere dette blad.

Vi takker Bodil for et varmt engagement og en uundværlig indsigt i Mission Afrikas arbejde.

Kristian R. Skovmose
generalsekretær

Afrika i førertrøjen

Der er sket en stor udvikling i kirken i Nigeria. Positivt kan man sige, at det ser dejligt sort ud. Den hvide missionær er erstattet af kompetente afrikanere, som med god uddannelse går ind i kirkens opgaver.

Det er en dejlig udvikling, at vi – sort som hvid – er medarbejdere på lige fod. Før lød det altid: at vi var "fædrene", og de var "børnene". Nu lyder det heldigvis anderledes: vi er "brødre og søstre i Kristus", og det betyder også, at vi taler åbent og ærligt om de udfordringer, der er. Det er især på undervisningsområdet, at vi har udsendte missionærer, men også inden for det, man kalder kapacitetsopbygning (uddannelse og dygtiggørelse af lokale), er der brug for hjælp. Mission Afrikas udsendte missionærer hedder i øvrigt ikke længere missionærer.

Vi er brødre og søstre i Kristus

Derimod er det officielle navn i Nigeria ICE (Inter Church Employees - mellemkirkelige medarbejdere). De ældste i kirken kalder dog stadig vores udsendte medarbejdere for missionærer; men der er flere og flere, der bruger navnet ICE.

Vi kan se en ny og dynamisk tid i møde, hvor vi – sorte og hvide – er med til at

trække på samme hammel. Vi har altid trukket samme vej, men det er nyt, at kirken i Nigeria kan så meget selv, og at vi modsat planlægger at få inspiration fra de afrikanske partnere til udformningen af vores fremtidige visioner.

Aage Ernstsens, missionssekretær

Unge volontører på turné

Mike Hussak Knudsen og Johannes Vestergaard kom i december hjem efter tre måneder i Nigeria som volontører for Herning Nordre og Søndre provsti. De er nu i gang med ca. 40 møder og konfir-

mandklasser i de involverede provstier i Herning, Ikast og Brande, hvor de vil fortælle om Kirke til kirke-projektet og deres oplevelser i Afrika. - Livet i Afrika er meget anderledes end det,

vi kender i Danmark, fortæller Mike Hussak Knudsen.

Han har fået dyb respekt for de første missionærer, der rejste ud med livet som indsats. Der er stadig problemer med stor dødelighed i den nigerianske befolkning. Selv oplevede han, at en lille pige døde af tyfus.

I de tre måneder, de to volontører var af sted, var de rundt og se Mission Afrikas forskellige projekter, og de arbejdede på specialskolen REMI, hvor 50 procent af børnene lider af fysiske og psykiske handicaps. Her gør man en stor forskel med enkle midler.

De to volontører kan fortsat bookes til møder, men primært i de involverede provstier.

Få mere at vide hos Mike Hussak Knudsen på mikehussak@hotmail.com

Mike Hussak Knudsen (tv) og Johannes Vestergaard (th) var meget sammen med børnene fra bibelskolen for fulaner i Mbamba. Børnene fik hver et sæt fodboldtøj, som straks kom i brug.

PROCMURA

- projekt for kristne-muslimske relationer i Afrika

I 50 år har organisationen PROCMURA arbejdet for "fred og fredelig sameksistens" mellem kristne og muslimer i Afrika. Netop dette er der større behov for verden over end nogensinde før. Generalsekretær Kristian R. Skovmose deltog i november i jubilæums-konferencen i Nairobi, Kenya.

PROCMURA arbejder for fred og fredelig sameksistens mellem kristne og muslimer på tværs af grænser på hele det afrikanske kontinent. I dag er der konkrete tiltag i ca. 20 lande og kontakt til yderligere 30 lande. Jubilæumskonferencen havde deltagelse af kirkeledere fra både katolsk, anglikansk, luthersk og evangelisk side m.fl. Faglighed er et kodeord for PROCMURA. Ingen ansættes eller tilknyttes arbejdet uden forudgående grundig uddannelse i såvel kristen som muslimsk teologi. I sammenhæng hermed er etableret en to-årig kandidatuddannelse og en diplomuddannelse på St. Pauls Universitet uden for Nairobi, hvor de første studerende blev optaget i august 2004 og bestod eksamen i 2006. Der er overvejende kristne studerende, men der er også muslimske. De studerende er fordelt på i alt ni kvinder og 27 mænd.

Historien

PROCMURA blev "født" i Vestafrika, men har i dag hovedkontor i Nairobi i Kenya. Organisationen, som blev startet i 1959, med europæiske ledere og medarbejdere,

Johnson A. Mbillah

Kenyas vicepræsident (tv.) deltog i konferencen

er i dag helt på afrikanske hænder med pastor ph.d. Johnson A. Mbillah som leder. Tilbage i 1990'erne var missionssekretær Aage Ernstsens udsendt fra Mission Afrika til at arbejde på hovedkontoret. Tidligere har Mission Afrika også været engageret under PROCMURA's paraply i Sierra Leone, hvor biskop Niels Henrik Arendt var ansat. Mission Afrika støtter årligt med 50.000 kroner. Desuden er der stillet et uddannelsesstipendium til rådighed for PROCMURA, som er givet til en nigeriansk teolog.

Kvinder i religionsdialog

Tre kvinder - en muslim og to kristne - alle med en ph.d. i relation til teologi og relationer mellem kristne og muslimer gav ved jubilæumskonferencen deres bud på, hvordan kvindelighed eller feministisk tilgang kan være en fordel i religionsmødet. Med udgangspunkt i hverdagen og i refleksion mellem skrift (Koran og Bibel) og kultur kom ægteskab, kønsroller, omskæring, uddannelse og lederskab til åben og kritisk drøftelse kombineret med sang, dans, grin og gråd.

Indlæggene provokerede naturligvis dele af det konservative afrikanske kirkelederskab, som var til stede, men førte også til spørgsmål som: Hvorfor sættes en hustru i relation til sin mand, når hun skal beskrives, når hun har en position i sig selv?

Moskebesøg – boykot Danmark

Et indslag i konferencen bestod i et besøg i Jamia moskeen i det centrale Nairobi. Det var første gang, flere afrikanske kirkeledere besøgte en moske, da det ikke accepteres i f.eks. Nigeria. Besøget bragte set med danske øjne også en lidt kedelig oplevelse. Ved moskeens bibliotek opdagede en af deltagerne et opslag med en opfordring til fortsat boykot af danske varer. Der er fortsat brug for freds- og forsoningsarbejde i forholdet mellem kristne og muslimer og på nogle punkter i særdeleshed mellem danskere og muslimer.

Af generalsekretær Kristian R. Skovmose